

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเรื่อง “ผลของการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่มีต่อการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล” ซึ่งมีลำดับขั้นตอนและผลการวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่มีต่อการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล
2. เพื่อเปรียบเทียบผลของการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่มีต่อการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล

สมมติฐานในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัย คือ ภายหลังจากจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่มีต่อการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีการใช้รูปภาพแบบ กลวิธีรับรู้ผ่านการมองและจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนตามทฤษฎีแอนดราโกจีแล้ว กลุ่มตัวอย่างจะมีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันเพิ่มสูงขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม โดยมีคะแนนเฉลี่ยที่วัดได้จากแบบวัดความรู้การใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบวัดความรู้การใช้ภาษาไทยก่อนการทดลอง

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นบุคคลปัญญาอ่อนทั้งชายและหญิง ซึ่งเข้ารับการเตรียมความพร้อมก่อนการทำงานที่สถาบันราชานุกูล จำนวน 11 คน
2. รูปแบบของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสอนเนื้อหา (Tutorials) ที่มีการใช้ กลวิธีรับรู้ผ่านการมองในการนำเสนอขอบข่ายของบทเรียนก่อนการเรียน สรุปบทเรียนหลังการเรียน และเสนอทั้งขอบข่ายของบทเรียนก่อนการเรียนและสรุปบทเรียนหลังการเรียน
3. การใช้รูปภาพแบบกลวิธีรับรู้ผ่านการมองในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนี้ จัดทำเป็นภาพนิ่งพร้อมเสียงประกอบการสอน

4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เนื้อหาวิชาภาษาไทยจากแบบฝึกหัดของสถาบันราชานุกูล เรื่อง คำและสัญลักษณ์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งแบ่งออกเป็นหน่วยย่อย 2 หน่วยการเรียนรู้ คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และ สัญลักษณ์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

5. กระบวนการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามหลักทฤษฎีแอนดราโกจี มี 5 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การสร้างบรรยากาศ

ขั้นที่ 2 การส่งเสริมความคิด

ขั้นที่ 3 การส่งเสริมประสบการณ์

ขั้นที่ 4 การลงมือปฏิบัติจริง

ขั้นที่ 5 การประเมินผล

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่มีต่อการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษาได้แก่ ผู้เรียนปัญญาอ่อนระดับพอเรียนได้ ซึ่งเข้ารับการฝึกที่สถาบันราชานุกูล จำนวน 11 คน อายุระหว่าง 10-14 ปี ซึ่งเข้ารับการเตรียมความพร้อมก่อนการทำงานที่สถาบันราชานุกูล เลือกโดยใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาได้แก่ ผู้เรียนปัญญาอ่อนระดับพอเรียนได้ ซึ่งเข้ารับการฝึกที่สถาบันราชานุกูล จำนวน 9 คน ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากประชากรจำนวน 11 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ของบุคคลปัญญาอ่อน ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น เพื่อใช้วัดความรู้ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่มีต่อการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล

2. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อเป็นเนื้อหาในการจัด

กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่มีต่อการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของบุคคล ปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล

การดำเนินการจัดกิจกรรมและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบตามแนวคิดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ และเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิชาภาษาไทย
2. ศึกษาการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามทฤษฎีแอนดราโกจี (Andragogy)
3. วิเคราะห์สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1 จากหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อจัดทำหน่วยการเรียนรู้ให้มีความสอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน
4. ศึกษาหลักการสอนวิชาภาษาไทย จากตำรา เอกสารงานวิจัย และคู่มือการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของสถาบันราชานุกูล
5. กำหนดจุดประสงค์ของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาไทยสำหรับบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล
6. กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของหน่วยการเรียนรู้ และมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 2 เรื่อง คือ
 - หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
 - หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง สัญลักษณ์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
7. ออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
8. ศึกษาโปรแกรมสำหรับการผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทยสำหรับบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล คือ โปรแกรม Authorware 7.0 และโปรแกรมที่ใช้ในการตกแต่งสื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย ซึ่งประกอบด้วย Adobe Photoshop CS2 กำหนดโครงสร้างเนื้อหาของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทยสำหรับบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล
9. เขียนผังงาน (Flowchart) และเขียนบท (Script) ตามเนื้อหาของการสอนภาษาไทย นำเนื้อหาการสอนภาษาไทย เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและด้านการสอนบุคคลปัญญาอ่อน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามหลักวิชาภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน พร้อมรับคำแนะนำมาแก้ไขปรับปรุง
10. นำเนื้อหา ภาพนิ่ง เสียงบรรยาย พร้อมด้วยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มาประกอบเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

11. นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทย สำหรับบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบ ประกอบด้วย

11.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษานอกระบบ จำนวน 1 คน

11.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี จำนวน 1 คน

11.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนบุคคลปัญญาอ่อน จำนวน 1 คน

12. ผู้ศึกษาได้ทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทย สำหรับบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล ไปทดลองใช้กับบุคคลปัญญาอ่อน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

13. นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทย สำหรับบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล มาทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เป็นรายคาบ จำนวน 72 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที

14. ดำเนินการสอน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้นจนครบตามกำหนด และบันทึกผลการสอนแต่ละครั้ง

15. ดำเนินการทดสอบหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบความรู้การใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ของบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบ โรงเรียนที่มีต่อการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล โดยหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. เปรียบเทียบผลของการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบ โรงเรียนที่มีต่อการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล วิเคราะห์ข้อมูลก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมโดยใช้สถิติทดสอบวิลคอกซันจับคู่เครื่องหมายตำแหน่ง (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test) ที่ระดับนัยสำคัญ .05

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบ โรงเรียนที่มีต่อการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

การจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่มีต่อการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูลตามหลักทฤษฎีแอนดราโกจี โดยสามารถแบ่งกระบวนการจัดกิจกรรมได้เป็น 5 ขั้นตอน ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การสร้างบรรยากาศ ผู้สอนและผู้เรียนแนะนำตัวซึ่งกันและกัน ก่อนที่จะทำการสอนในขั้นต่อไป
2. การส่งเสริมความคิด ผู้สอนจะแนะนำการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทยสำหรับบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูลให้กับผู้เรียน ก่อนที่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง
3. การส่งเสริมประสบการณ์ ผู้สอนจะถามผู้เรียนว่า ผู้เรียนรู้จักอะไรบ้าง ยกตัวอย่างเช่น ผู้สอนถามผู้เรียนเรื่องสัตว์ต่าง ๆ ผู้สอนจะถามผู้เรียนว่ารู้จักสัตว์ตัวไหนบ้าง แล้วให้ผู้เรียนตอบเท่าที่จะตอบได้ หลังจากนั้นจึงแนะนำสัตว์ต่าง ๆ ที่มีในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทยสำหรับบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล
4. การลงมือปฏิบัติจริง ผู้สอนจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง โดยให้ผู้เรียนมาสอนนำผู้เรียนคนอื่น โดยที่ผู้สอนคอยช่วยเหลือในส่วนที่ผู้เรียนไม่สามารถทำได้
5. การประเมินผล ผู้สอนจะประเมินผู้เรียนในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน ก่อนที่จะเริ่มกิจกรรมการศึกษานอกระบบต่อไป ในระหว่างจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบ เมื่อผู้เรียนเรียนรู้จนจบหัวข้อแล้ว ผู้เรียนจะต้องทำแบบฝึกหัดในเนื้อหาที่เรียนด้วย ในขั้นตอนสุดท้าย ผู้สอนจะประเมินผู้เรียนในการทำแบบทดสอบหลังเรียนอีกครั้ง

ผลการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่มีต่อการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล

จากการศึกษาวิจัยสามารถสรุปผลการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่มีต่อการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล ได้ว่า ผลการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่มีต่อการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล จากการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยก่อนเรียนผู้เรียนจะมีคะแนนระหว่าง 4-10 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.89 และหลัง

การสอนผู้เรียนมีคะแนนระหว่าง 8-16 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.00 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.45

ผลการเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่มีต่อการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล

จากการศึกษาวิจัยสามารถสรุปผลการเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่มีต่อการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล ได้ว่าการเปรียบเทียบคะแนนจาก ผลของการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่มีต่อการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายที่ต้องการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่มีต่อการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล โดยในการอภิปรายผลการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นในการอภิปรายออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

1. ผลการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนของผู้เรียนที่เป็นบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล

ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามหลักทฤษฎีแอนดราโกจี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การสร้างบรรยากาศ ผู้สอนและผู้เรียนแนะนำตัวซึ่งกันและกัน ก่อนที่จะทำการสอนในขั้นต่อไป

2. การส่งเสริมความคิด ผู้สอนจะแนะนำการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทยสำหรับบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูลให้กับผู้เรียน ก่อนที่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง

3. การส่งเสริมประสบการณ์ ผู้สอนจะถามผู้เรียนว่า ผู้เรียนรู้จักอะไรบ้าง ยกตัวอย่างเช่น ผู้สอนถามผู้เรียนเรื่องสัตว์ต่าง ๆ ผู้สอนจะถามผู้เรียนว่ารู้จักสัตว์ตัวไหนบ้าง แล้วให้ผู้เรียนตอบเท่าที่จะตอบได้ หลังจากนั้นจึงแนะนำสัตว์ต่าง ๆ ที่มีในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทยสำหรับบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล

4. การลงมือปฏิบัติจริง ผู้สอนจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง โดยให้ผู้เรียนมาสอนนำผู้เรียนคนอื่น โดยที่ผู้สอนคอยช่วยเหลือในส่วนที่ผู้เรียนไม่สามารถทำได้

5. การประเมินผล ผู้สอนจะประเมินผู้เรียนในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน ก่อนที่จะเริ่มกิจกรรมการศึกษานอกระบบต่อไป ในระหว่างจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบ เมื่อผู้เรียนเรียนรู้จนจบหัวข้อแล้ว ผู้เรียนจะต้องทำแบบฝึกหัดในเนื้อหาที่เรียนด้วย ในขั้นตอนสุดท้าย ผู้สอนจะประเมินผู้เรียนในการทำแบบทดสอบหลังเรียนอีกครั้ง

ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนที่เป็นบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล มีผลการเรียนรู้เรื่อง การใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล ดังนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษานอกระบบที่มีต่อการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น สอดคล้องกับ พรประเสริฐ เสือสี (2547) ได้ศึกษาผลการวิจัยที่เกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เรื่อง ผลของการจัดกิจกรรมนันทนาการตามทฤษฎีแอนดราโกจี เพื่อเพิ่มความเห็นคุณค่าในตนเองของผู้สูงอายุสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางแค กรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มทดลองเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการตามทฤษฎีแอนดราโกจีมีคะแนนเฉลี่ยเรื่องการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.05 และมีคะแนนเฉลี่ยเรื่องการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่ากลุ่มควบคุม (กิจกรรมนันทนาการทั่วไป) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.05

ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบ โรงเรียน มีดังนี้

1. โดยการทดสอบก่อนเรียน ใช้แบบทดสอบก่อนเรียนในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาภาษาไทยสำหรับบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล จำนวน 20 ข้อ เป็นรายบุคคล และ เมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนแล้ว ทำการทดสอบความรู้ ความเข้าใจโดยแบบทดสอบหลังเรียนในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาภาษาไทยสำหรับบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล จำนวน 20 ข้อ ชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียนเป็นรายบุคคล

2. ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 เป็นเวลา 24 วัน จำนวน 72 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที สอนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 3 คน สอนวันอังคารถึงวันพฤหัสบดี ตั้งแต่วันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2552 จนถึง 26 พฤศจิกายน พ.ศ.2552 และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูลสูงขึ้น จากการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยก่อนเรียนผู้เรียนจะมีคะแนนระหว่าง 4-10 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.56 และหลังการสอนผู้เรียนมีคะแนนระหว่าง 8-16 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.00 และ ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากผลของการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่มีต่อการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่

ระดับ 0.05 สอดคล้องกับ เนตร หงษ์ไกรเลิศ (2545) ได้ทำการศึกษาผลของการควบคุมบทเรียนในการเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกม 3 แบบ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนที่มีสมาธิสั้นและมีพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้ง 4 กลุ่ม พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญสถิติส่วนระยะเวลาในการเรียนพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงให้เห็นว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้น สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ได้เป็นอย่างดี ซึ่งคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้น สามารถนำไปใช้ในการต่อยอดให้กับการเรียนรู้ในแขนงอื่น ๆ ได้ด้วย ทำให้เกิดการเรียนรู้แบบบูรณาการคือ การใช้คอมพิวเตอร์และการสอนวิชาต่าง ๆ ที่มีในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน รวมไปถึงการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามทฤษฎีแอนดราโกจีด้วย

2. ผลการเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนของผู้เรียนที่เป็นบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล

จากผลการวิจัยพบว่า ผลการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนของผู้เรียนที่เป็นบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูลสูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติทดสอบวิลคอกซันจับคู่เครื่องหมายตำแหน่ง (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test) ผลการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนหลังการใช้สูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทยสำหรับบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูลจริง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทยสำหรับบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจอยากรู้ อยากเรียน เพราะสื่อประเภทคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นการบูรณาการในหลายมิติ เช่น ภาพ เสียง และสามารถโต้ตอบกับโปรแกรมได้ เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งเร้าหรือกระตุ้นให้เกิดความสนใจที่ดียิ่ง และช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติในการเรียนที่ดีขึ้น สอดคล้องกับ จรรยา บุญปล้อง (2541) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 60 คน จากโรงเรียนวิมุตยารามพิทยากร ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการคือ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กระบวนการเรียนการสอน และการประเมินผล ลักษณะเฉพาะของกระบวนการเรียนการสอนตรง การสอนแบบสอดคล้อง และวิธีเมตาดาโคนิชัน ผลการใช้รูปแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจากการวิเคราะห์คะแนนก่อนและหลังเรียนปรากฏว่าคะแนนหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถในการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ สูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถในการ

เรียนต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างที่เรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความเห็นว่า การเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนน่าสนใจ และพอใจการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและสอดคล้องกับ พรรษา เอกพรประสิทธิ์ (2549) ได้ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบ โรงเรียน ที่มีต่อความรู้ และเจตคติ เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับสำหรับคนขับรถแท็กซี่ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า หลังเข้าร่วม โปรแกรมการศึกษานอกระบบ โรงเรียน คนขับรถแท็กซี่มีระดับความรู้เพิ่มมากขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น การจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามทฤษฎีแอนดราโกจี โดยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้เรียน ได้พัฒนาตนเองในการเรียนภาษาไทยในชีวิตประจำวัน

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยนี้ ทำให้ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทยสำหรับบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูล ซึ่งบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถนำไปใช้จริงกับผู้เรียนที่เป็นบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันการศึกษา หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและครอบครัว โดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และครูผู้สอนสามารถนำไปประยุกต์และปรับใช้ตามความเหมาะสม หรือปรับใช้กับวิชาอื่น ๆ นอกจากวิชาภาษาไทยได้ด้วย อีกทั้งอาจปรับเนื้อหาบางส่วนให้เหมาะสมกับบุคคลปัญญาอ่อนกลุ่มอื่น ๆ

2. กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่มีต่อการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของบุคคลปัญญาอ่อนในสถาบันราชานุกูลที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น สามารถใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับบุคคลปัญญาอ่อนในหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับบุคคลปัญญาอ่อน อาทิ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โรงเรียนปัญญาพิการ เป็นต้น

3. สถาบันการศึกษา องค์กรหรือหน่วยงาน ทั้งภาครัฐและเอกชน สามารถนำกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามหลักแอนดราโกจี ไปพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนปัญญาอ่อนได้ เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง และส่งเสริมประสบการณ์เดิมของผู้เรียน โดยผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้ทันที

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษประเภทอื่น ๆ เช่น บุคคลหูหนวก บุคคลตาบอด รวมถึงบุคคลออทิสติก ให้มากขึ้น เพื่อให้การจัดกิจกรรมประเภทต่าง ๆ มีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. ควรจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน สำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษที่ไม่ได้รับการศึกษาในสถาบันการศึกษาในสังกัดของรัฐบาลหรือเอกชน โดยจัดสถานที่ให้เอื้อประโยชน์กับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษนั้น ๆ อย่างเหมาะสม
3. ควรทำวิจัยสำหรับการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ในวิชาอื่น ๆ ด้วย เช่น คอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาคณิตศาสตร์ คอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษ หรือคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียวิชาดนตรีและวิชานาฏศิลป์ เป็นต้น เพื่อให้บุคคลที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนรู้และฝึกประสบการณ์จากการเรียน โดยผ่านกระบวนการด้านการใช้คอมพิวเตอร์